

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 77. Liber, Gratissimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. S. Basilii auctoritatem de peccatis, h
 A C. 1051. multum levioribus, & Siricii Papæ, de

c. 15.

clarantis, omnem Laicum, pœnitentiam
 publicam subire coactum, Clericali Or-
 dine esse indignum. In conclusione Pa-

c. 16.

pam rogat, ut postquam Canonum Li-
 bros, virosque doctos & pios consului-
 set, Sententiam proferat. Papa dato Re-

Leo Ep. 17.

sponso, & Opere Petri multum dilauda-
 to, fatetur, secundum rigorem Canonum
 omnes quatuor peccatorum, quæ nota-
 set, gradus Depositione & exclusionem ab
 omnibus Ordinibus dignos esse. Ni-
 hilominus, ut indulgentiæ locum daret,
 Depositionis sententiam solum in Cleri-
 cos maxime reos pronunciavit. Hinc
 fas est credere, majorem fuisse multitu-
 dinem delinquentium, quam ut omnes
 secundum Canonum rigorem puniri
 oporteret.

Lib. I. ep. 4.

Cum Leo Papa quibusdam Petrum
 Damiani calumniantibus faciles aures
 præbuisset, scripsit ille epistolam humili-
 tatis & virilis constantiæ notis insignem,
 rogans Pontificem, ne se sine examine
 damnaret, & dicens, se eum solummodo
 in finem gratiam ipsius cupere, ut illa
 sibi ad Salutem animæ conducere.

§. LXXVII.

Liber, Gratissimus.

Anno millesimo quinquagesimo secundo, in

in Quadragesima, cum Henricus Imperator Archiepiscopatum Ravennatensem Henrico contulisset, misit ei Petrus Damiani Tractatum, cujus istud erat exordium: *Nibil optius occurrit, quod tibi officium Episcopale suscipienti offerrem, quam liber meus, quem de Sacerdotio composui. Nullatenus ignorare te existimo, quam acriter tribus abhinc annis in tribus Conciliis Romanis de illis Clericis disputatum fuerit, quos Ordinatores Simoniaci (*) gratis deinde ordinarunt, & quam pertinaciter hodieque in nostris partibus litigetur, usque adeo ut aliqui Episcoporum Clericos a Simoniacis ordinatorum iterum ordinaverint. Quare plerique Fratrum nostrorum vehementer instant, ut quid de hac re sentiam edicam, quod facere hucusque recusavi, sperans me hanc licentiam a Papa accepturum; quippe apud nos transiturus ferebatur. Cum vero nunc in memoriam revocassem, Pontificem in ultimo Concilio omnes Episcopos rogasse, ut ad decidendam gravissimam in Disciplina Ecclesiastica Quaestionem intellectum suum a Deo illustrari peterent, credidi, me ejus mandatis obtemperare, si hanc difficultatem resolvere conarer.*

Tum ad rem ipsam progrediens Petrus ostendit; quod cum Jesus Christus omnium

c. 1. 2.

c. 3.

(*) Nempe ipsi ab initio Simoniace ordinati.

Sæculum XI. omnium Gratiarum, quibus in Ecclesia
A.C. 1052. Fideles replentur, fons & origo sit, etiam

ipse omnia sua Sacramenta per Ministros
 suos conferat, &, sicut ipse solus bapti-
 zat, etiam solus ordinet. Unde seque-
 retur, non magis licere quemquam se-
 cundo ordinare, quam baptizare, quod
 valor Sacramenti a virtute ministri non

e. 9. 10. &c. dependeat. Hinc etiam omnes Ordina-
 tiones factas a Liberio Papa, viro Hæ-
 retico & seditioso, validas fuisse habitas,
 quamvis post Apostasiam adhuc annis sex
 c. 16.
Sup. l. XIII. superstes fuisset. Pari ratione, quamvis
 §. 46. Vigiliū Papam scelera & impietas in-
 signem effecissent, nulli tamen Successo-
 rum ipsius in mentem venisse, ejus Acta

Sup. lib.
XXXII.
 §. 57.

c. 18.

esse rescindenda. Memorat deinde Au-
 ctor exempla quorundam Peccatorum
 publicorum sui ævi, qui miracula edidisse
 ferebantur, videlicet Raimbaldi Episco-
 pi Fesulani, Simoniaci, & concubinam
 habentis, Marini Presbyteri, qui concu-
 binam alebat, & duorum aliorum Pres-
 byterorum, non nominatorum, qui mo-
 re Sæcularium vixerant. Econtra affert
 complura exempla Virorum Sanctorum,
 qui, licet a Simoniacis fuissent ordinati,
 Sanctum Sacrificium tota vita sua obtu-
 lissent, scilicet Ronaldi Camertinensis,
 Amici Ramibonensis, Guidonis Pompo-
 fiani, Firmani & complurium aliorum,
super quorum corpora, ait, auctoritate
 Con-

*Concilii Altaria erecta sunt, ubi miracula patrantur. Ubertus Episcopus Ariminen-
 sis hanc Sedem Episcopalem libris non-* Sæculum XI.
A.C. 1052.
*gentis, ære Ticinensi, coemit, & nihilominus ipse Beatum Arduinum Presbyterum
 ordinavit, per quem Deus tot patrat miracula, & qui Sanctum Sacrificium usque
 ad finem vitæ suæ obtulit.*

Ostendit postea, quam absurda ex
 opinione contraria sequerentur, nimirum
 abhinc uno plus Sæculo Christianam Ec-
 clesiam in Italia evanuisse, & tantum inane
 Religionis nomen remansisse. (*)
 Oportere populos, relictis Episcopis pro-
 priis, aliis se subdicere, qui valide ordina-
 ti essent, sicque totum Hierarchiæ ordi-
 nem

(*) Dieses ist auch wahr von allen Protestan-
 tischen Gemeinen, weil sie die rechtmäßige Folge
 der Bischöfe aufgehoben. Herr Fleury in seinem
 Buch: Sitten der Christen pag. 627. nach der
 Deutschen Uebersetzung 1754. sagt: Die Pro-
 testanten haben unter dem Vorwand aber-
 glaubische Dinge auszurotten, ein plummes
 Christenthum eingeführet, in welchem nie-
 mand die Evangelischen Râthe haltet, und bey
 welchem die Gebot selbst eben nicht besser als
 bey denenjenigen beobachtet werden, von de-
 nen sie sich abgesondert haben.

Hist. Eccles. Tom. XIV.

Ee

Sæculum XI. nem eversum iri. Hortatur Episcopos,
 A.C. 1052. ut hunc errorem excindant, suadeantque
 Pontifici, ne reos innoxiosque eadem
 c. 34. poena involvat. Refert, quæ Leo Papa
 c. 35. in hac causa jam prius præceperat, &
 Henricum Imperatorem laudat, quod sua
 auctoritate ad Simoniam exterminan-
 dam usus fuisset. Ceterum hoc Petri
 c. 36. Damiani Opus dictum est Liber *gratissi-
 mus*, quod nempe illis, quorum Ordina-
 tio in dubium vocabatur, esset acceptis-
 simus.

§. LXXVIII.

Ecclesia Franciæ.

tom. 9. Conc. In Francia Jordano Episcopo Lemovi-
 p. 1068. censi defuncto cum complures Cleri-
 ci, virique nobiles Guilielmum Ducem
 Aquitaniæ adiissent rogantes, ut ipsis
 Episcopum daret, Is totius Aquitaniæ
 Proceribus, Clericis, & Ecclesiæ Vacan-
 tis Vassallis ad consilium adhibitis matu-
 re deliberavit; tumque electus est Icte-
 rius consentiente Duce, Ademaro Vice-
 comite, omnibus Clericis populoque
 quarta Januarii anno millesimo quinqu-
 gesimo secundo, ex quo Henricus Rex
 imperaret vigesimo secundo. Ordina-
 tus est vero ab Episcopis præsentibus Ai-
 mone Archiepiscopo Bituricensi, Renco-
 ne Episcopo Claromontano, Gerardo Pe-
 troco-